

LA FARGA

R E V I S T A D E S A L T

SALT: Art al carrer

ANY IX · NÚM. 89 · JUNY 1987

VIDA DEL CASAL

Règim

Que ningú s'esgarri, no és la meua intenció parlar-vos de règims polítics, entre d'altres coses perquè suposo que tots vàrem quedar-ne força tips del «règim» que vàrem patir. Parlaré avui del règim alimentari, tot i que us he d'avançar que no hi entenc res.

El motiu de la meua columna se'm va acudir tot llegint els suculentis «MENÚS» que sovintegen a les Excursions que programa el Casal. Aquestes menges ens farien pensar que encara no han sentit a parlar mai de la hipertensió, ni de la gota, ni de l'àcid úric, ni del sucre, ni de... (afegiu-hi cada u la vostra malaltia preferida). Doncs no senyor, els excursionistes no van gaire lleugers, algun esgrimeix fins i tot un gaïto per ajudar-se en la marxa, però nois!!, a la taula, jo crec que ens farien quedar malament!!

I no us penseu pas que tots gaudeixen d'una salut a prova de bomba, gairebé a tots el metge els ha recomanat de fer règim, de menjar sense sal, d'abstenir-se de menjar greixos, etc. però la saviesa popular aplica aquella dita.... «UN DIA ÉS UN DIA», i malgrat tot, quan se surt d'excursió, s'ha de quedar bé.

No voldria ara posar-me la classe mèdica en contra, que mai saps amb qui hauràs d'anar a raure, però jo crec que és bo, de tant en tant fer un extraordinari, almenys es manté la il.lusió per alguna cosa. De segur que es cruspeixen aquests menús amb tanta fruïció que l'eròtica del menjar prohibit també hi deu jugar alguna cosa; i per un dia el seu cos celebra l'absència del règim, no generant efectes secundaris per l'agressió ingerida en forma de mariscada, per exemple. Endavant, doncs,

nois i noies del casal, que són quatre dies i de gana ja en vàreu passar quan éreu petits. Bon profit.

JOAN BOADA i REIG

A LA TAULA DE LA FARGA

El pròleg previ al debat polític entre els alcaldables de Salt, organitzat per la nostra revista i el Punt Diari, va ser il.lustrat per la gravació en vídeo d'una visió de diversos aspectes de Salt a càrrec de Josep Pons.

La redacció de La Farga vol agrair des d'aquest apartat l'esforç desinteressat d'en Pons que amb tretze minuts de filmació ens ha demostrat el seu saber plasmat en unes riques imatges.

El passat mes de gener, La Farga va dedicar el tema central als «CENT ANYS DEL PSIQUIÀTRIC» del nostre poble.

Ara fa pocs dies ha sortit un llibre dedicat a la història de la institució.

Els seus autors són Joan Boadas (arxiver de l'Ajuntament de Salt i llicenciat en Història) i Rosa M.ª Gil, també llicenciada en Història. Una bona aportació als diferents actes de commemoració del Psiquiàtric.

BAR

LES
PEL
MA

OBERT TOTS ELS DIES

ESTAURANT
LA BRASA

Especialitats en carns
cargols i escamarlans

LA FARGA

SALT: Art al carrer

ANY IX · N.º 89
JUNY 1987

Portada: Dibuix a tinta
d'ALFONS MATEU i RIERA

La Farga/Revista de Salt. Edita/Casal de Jubilats. Consell de Redacció/Lluís Mateu, Guillem Terribas, Miquel Casellas, Joan Boada, Jaume Bosch, Martí Fita, Josep M.ª Oliveras, Bel Bosch i Josep Guardiola.

Col.laboradors habituals/Quim Pla, Alicia Vila, Pepa Bouis, Eva Escuin.

Col.laboradors en aquest número/Joan Ferrer, Martí Fita, Miquel Bohigas i Costabella i Toni Rusalleda.

Fotògraf/Manel Lladó. Correcció/Toni Rusalleda. Administració/Emili Crous, Joan Boada i Miquel Casellas. Distribució/Pitu Geli, Josep Cebrian i Josep Gassiot. Compaginació i disseny/Equip La Farga. Tiratge/1.500 exemplars. Redacció/Passeig Verdguer, 1 - Tel. 23 04 98. Impressió/Pagès Impremta Anglès. Tel. 42 01 07. Dipòsit Legal/GI 3356-79.

Els debats de La Farga

El passat dia 2 de juny, precisament en el Col·legi «La Farga», tenia lloc el primer dels debats que la nostra Revista pensa organitzar periòdicament sobre temes d'actualitat.

Aquesta vegada, LA FARGA/DEBATS s'organitzà conjuntament amb el Punt-Diari, i amb Ràdio Salt, cosa que va donar un ressò més important a l'acte, el primmer que fèiem, sota el nom «Els Alcaldables de Salt cara a cara».

Més de 300 persones ompliren de goma gom els menjadors de l'escola. La durada fou més de tres hores, i com a presentació es va passar un vídeo sobre aspectes contrastants de Salt. El vídeo va servir per fer-nos adonar de racons interessants que tenim al nostre poble i d'aspectes negatius si és possible, eradicar.

El vídeo realitzat per Josep Pons i Jaume Bosch, va servir per presentar-nos les dues cares de Salt que hem de tenir sempre presents.

ooOoo

Aquest primer debat ha servit sens dubte de promoció i d'expansió de la Revista. A tots els presents els fou lliurat el darrer número, on precisament el tema central era els dels «Programes Municipals/87 per Salt», que presentaven els candidats a alcalde, tots ells protagonistes.

La combinació Premsa diària, transmissió en directe de Ràdio Salt,

més l'aportació de la nostra revista, no fa més que reforçar un protagonisme d'un tema d'actualitat i un diàleg democràtic de la societat civil que ha de tenir present el poble.

ooOoo

Com vàrem manifestar en la nova etapa de la revista, ara ja consolidada, els Debats de la FARGA han de tenir una regularitat i una actualitat.

Els hem de fer no perquè sí, sinó perquè els nostres lectors de prop, s'acostumin a sortir de casa seva i hi hagi una relació més directa entre el soci del Casal, o lector, i l'equip de redacció que cada més, s'esforça per treure la revista al carrer.

I pel que fa els temes, invitem els nostres lectors que ens facin suggeriments sobre els mateixos i de les persones que hi podrien participar. Qui s'hi engresca?

SUMARI

LOCAL	
Vida del Casal: Règim.....	2
A la taula de La Farga.....	2
Editorial.....	3
Rialles d'aquí.....	4
LA TRIBANA	
Mateu-Riera «En Fonso».....	5
LA GALLINETA	
Any Europeu del	
Medi Ambient.....	6
FINESTRA OBERTA	
Esperanto per molts anys.....	6-7
EL BANC DEL SI NO FOS	
«En Cisquet».....	9
TEMA CENTRAL	
Art al carrer.....	10-13
ESPORTS DE FARGA	
Ja és mala sort ja.....	14
Coma-Cros - Futbol.....	14-15
CULTURA	
Cursets i Exposicions.....	16
LA FARGA LÀCTICA	
Les peces del cotxe	
en català.....	17
SPLASH/GLOP	
Per construir-vos una	
estructura anatòmica.....	18
CAGAFERRO	
L'acudit foll.....	19
La vida amb humor.....	19

RIALLES D'AQUÍ

Avui us oferim una xerrada amb la Carme Carbó, membre de Rialles i alhora regidora de joventut (des del 1983 al 1987) de l'Ajuntament de Salt.

— Quina és la feina d'una regidora de joventut?

— La regidora de joventut està dins de l'àrea de cultura i de l'ensenyament. Coordina o participa en diverses entitats del poble, donant subvencions... A l'estiu es fan les activitats de vacances, com són el casalet, el casal, colònies i el camp de treball que s'ha muntat aquest any a les Deveses.

— Tens alguna mena de relació amb les entitats del poble?

— Sempre que fan alguna activitat intento anar-hi, no pel sol fet de ser regidora de joventut, sinó com a persona del poble.

Hi ha algunes entitats amb qui tinc un tracte més directe, pel fet que hi sóc a dins, com és el cas de: Rialles, La Comissió de festes, i els escoltes, quan hi era. Saps els problemes que tenen, com la falta de locals dels Escoltes....

— Et sembla bona la feina que realitzen aquestes entitats?

— Em sembla que és important i que hi han d'ésser com més n'hi hagués millor. Si ho hagués de fer l'Ajuntament pagant monitors, de moment crec que no es podria fer fa tot just 4 anys que som independents.

— Es recolza prou la feina que fan les entitats des de l'Ajuntament i d'altres?

Potser si no es fa més no és per ganes de no fer-ho, sinó perquè no es pot. De totes maneres jo crec que si s'arriba a solucionar el problema dels Escoltes,

serà molt important. Se'ls haurà recolzat.

— Creus que les entitats tenen influència sobre la gent?

— Sí, evidentment. Són entitats que tenen unes línies marcades i es nota; sempre hi ha gent que té la seva personalitat. De cara a Rialles em sembla que sí, perquè el que intentem és que estimin el Teatre, el Cinema, els Titelles, l'Expressió en general.

— El jovent participa prou a les diverses entitats que hi ha al poble?

No, però no és el jovent sol. Hi ha manca de participació per part de tothom a les diverses activitats que es fan. No sé si la gent no se n'assabenta o què, un cop a casa hi estan molt bé i tenen mandra.

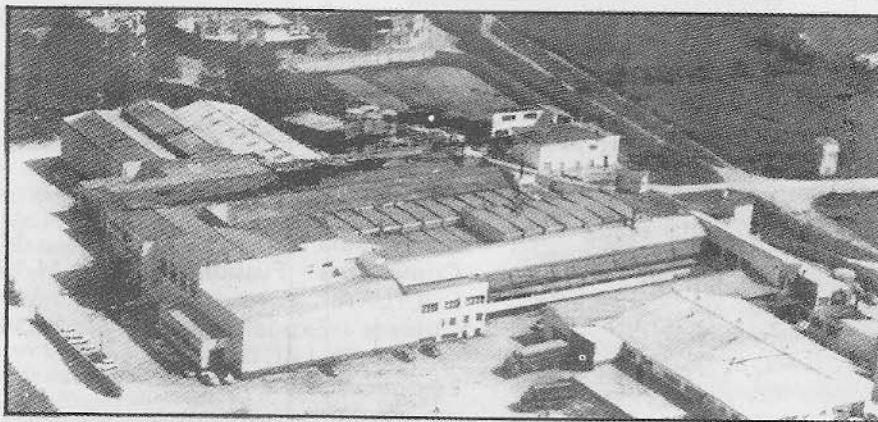
A la nostra vila, predomina el jovent en les entitats?

Hi ha de tot, unes amb més gent jove, altres amb menys joves. El que es vol és compensar-ho una mica. Hi ha d'haver gent gran perquè segueixen unes línies i jovent, ja que interessa que es canviïn una mica les coses, sinó potser es farien més clàssiques.

ESPECTACLES

Aquest mes no us donem cap tipus d'informació referent als espectacles, degut que tocava anunciar els de l'agost, mes en què els membres de Rialles fem vacances.

**EVA ESCUIN
M.ª MERCÈ SÀNCHEZ**

Frigorífics del Ter, S.A.

CARNS DE PORC I BOVÍ
Repartiment diari

ESCORXADOR GENERAL FRIGORÍFIC

Sala d'especejar

Carrer Major, 419
Tel. 23 31 11
SALT

Mateu-Riera «En Fonso» (La fal.lera pel paisatge)

La sensibilitat en l'observació del paisatge i la baralla constant amb el paper blanc. La tossuda voluntat de donar colors i formes a un cel boirós cercant la perspectiva inèdita a l'escenari quotidià.

Podeu trobar-vos en «Fonso» al Camí de Madevesa amb el cavallet plantat vora la Vespa, o bé prenent un apunt dels aiguamolls de l'Empordà. Des de la finestra d'una sala d'espera dibuixant la catedral de Girona, o des del pont de l'autopista sobre el Ter esbossant les Deveses i les saules que voregen el Riu.

A fe de Déu que ha trobat aquell racó màgic on el més impensat esdevé es-

sencial. L'aquarel.la li ha fet obrir els ulls a una nova concepció de l'espai i amb els gestos segurs pren l'apunt del paisatge.

Un dibuix seu fet a ploma, auster, sobre una cartolina barbada i grisa, té el do de la naturalitat que renuncia omplir el paper perquè sí.

Investigador incansable, cerca noves tècniques i estudia els consagrats. Però sobretot treballa i fa gau-

dir els altres del seu treball.

Farà un any escàs ens va sorprendre amb els seus primers quadres que ja de bell antuvi deixaven entreveure un artista en gestació, si tot plegat no era una tronada d'estiu com alguns creien. En aquest any ens ha demostrat que podem exigir i esperar molt més

d'un «Fonso» que dia a dia consolida el que vàrem veure en aquella aquarel.la d'Aiguaviva, els qui hem tingut la sort de seguir la trajectòria d'un nou «tocat per l'art» de la pedrera del nostre Poble, tan prolífica en el camp de la pintura, en aquests darrers anys.

Aiguaviva del Gironès (Aquarel.la) - Altons Mateu Riera. Agost 1986

FLECA I PASTISSERIA

Carrer Llarg, 4 - Tel. 23 83 71
Pl. Onze de Setembre - Tel. 23 81 10

XURRERIA • BAR

CARRASCO

Especialitat en:
XURROS i XOCOLATA

C/. Torres i Bages, s/n
(davant del mercat)
17190 SALT

L'any europeu del medi ambient

Cada any el dia 5 de juny se celebra el «Dia del Medi Ambient». És una data encara poc coneguda, però que a nivell d'organitzacions ecològiques sí que es té present.

Enguany la UNESCO i altres organitzacions han volgut dedicar l'any a sensibilitzar-nos sobre la problemàtica del medi ambient. Altres vegades les celebracions internacionals anaven per problemàtiques tant o més importants: l'any de l'Infant, l'any de la Pau, l'any dels Drets Humans...

És bo dedicar un any, tot un any, a motivar i sensibilitzar la gent sobre temes que afecten avui els homes? Crec que seria millor pensar-hi sempre, i no de tant en tant. De totes maneres, quelcom queda del treball que s'ha anat fent al llarg de 12 mesos encara que aquí no s'ha d'acabar la feina.

ooOoo

Avui el tema de l'ecologia i del medi ambient estan d'actualitat. No ho estaven pas

tant fa 15 i 20 anys. Què ha passat? És que no n'hi havia, de problemes ecològics? És que no es malmenaven els recursos naturals, l'aire, l'aigua o la terra? És que no es cremaven els boscos?

Cal assenyalar que sí. Però es tenia una confiança il·limitada en el progrés. Es creia que el progrés per si mateix ho solucionaria tot. Així hom potenciava qualsevol tipus de creixement econòmic al preu que fos. Hom vetllava més pels beneficis immediats que pels beneficis a llarg termini... I avui les conseqüències de l'especulació industrial i consumista han portat a adonar-nos que estàvem capgirant el món i que si no hi posàvem remei la destrucció de la terra seria irreversible.

El problema de les centrals nuclears amb els desastres de Txernòbil i de Harrisburg, l'amenaça dels missils, la contaminació dels aqüífers i les aigües marines, els abocadors, la problemàtica de les deixalles, els fums, els sorolls, els residus perillosos, són temes vius entre la gent i els pobles. Els diaris hi dediquen constantment informació i també els altres mitjans. Neixen grups i col·lectius per a salvar els nostres paratges naturals i els nostres boscos.

I és que només amb la sensibilització i el civisme salvarem la terra i millorarem la qualitat de vida.

MARTÍ FITA

Esperanto, per molts anys!!

Enguany, arreu del món, milers de persones es diposen a commemorar el primer centenari de la llengua internacional esperanto: el cinc de desembre del 1887 sortia a la llum la primera publicació sobre l'esperanto, obra de l'oculista polonès L.L. Zamenhoff.

Actualment, cent anys després, ferroviaris, juristes, científics, arquitectes, fotògrafs, col·leccionistes, metges, geòlegs, viatjants, periodistes, músics, modistes, ornitòlegs, escoltes, lletraferits, pacifistes, filòlegs, estudiants, botiguers, dibuixants, mestres, pagesos, vegetarians, oficinistes, jubilats, ecologistes, gent de tota mena, continuen a tot el món la tasca que el Dr. Esperanto (pseudònim del Dr. Zamenhoff) va iniciar: lluitar per aconseguir que tots els pobles de la terra es puguin comunicar entre ells mitjançant l'esperanto, amb la idea de bastir una humanitat solidària i en pau.

El moviment esperantista vol protegir i fomentar d'aquesta manera, totes les llengües i cultures que avui constitueixen l'irrenunciable patrimoni de la humanitat sencera, sense que cap cultura hagi de renunciar a la seva identitat enfront d'una altra cultura més «poderosa».

I nosaltres, els catalans, sabem que tot això ha d'anar estretament lligat a la defensa de la pròpia llengua. Per això crec que és necessari el bilingüisme tal i com l'entenen els esperantistes: que tothom aprengui a l'escola la pròpia llengua i paral·lelament, una llengua auxiliar neutral per a relacionar-se amb individus d'altres comunitats lingüístiques. Naturalment, els esperantistes proposem que aquesta llengua auxiliar sigui l'esperanto. Per dues raons: l'ús de l'esperanto no suposa l'adopció de les formes culturals de cap nació i, en segon lloc, l'esperanto és la llengua de més ràpid i fàcil aprenentatge de les llengües conegudes avui dia. Si el primer punt és prou evident, perquè l'esperanto és per definició i per vocació, neutral, la realitat del segon punt s'ha posat de manifest en moltes proves realitzades ací i allà. Així, experiències realitzades a Gran Bretanya han demostrat que un alumne pot arribar a saber tant d'esperanto en només sis mesos,

Venda i reparació de bicicletes, velomotors i motos

MOTOS CATALUNYA

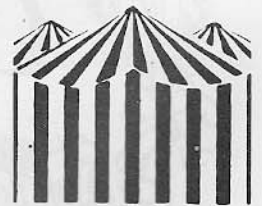

PERE TEIXIDOR

MONTESA • PEUGEOT • VESPINO • DUCSON
HONDA PUCH • DUCATI • VESPA • DERBI

Carrer Major, 307 - Tel. 23 93 67 - SALT

Emili Crous

ENVELATS

LLOGUER DE CADIRES • ENVELATS
ADORNAMENTS • PISTA PARQUET

St. Jaume, 14 Tel. 24 16 47 SALT (Girona)

com de francès en quatre anys. Penseu el nivell que podrien adquirir de la llengua esperanto aquests nois, si l'estudiessin durant quatre anys, tan sols, a l'escola...

No us cregueu pas, però, que els esperantistes, tan idealistes com som, hem deixat de banda el pragmatisme. Ben al contrari, no deixem perdre ocasió per practicar l'esperanto ja sigui amb els esperantistes forasters que ens visiten o bé viatjant i assistint als congressos i trobades que s'organitzen arreu.

Però, a més a més, avui dia, i amb l'avenç de la informàtica, s'obren noves perspectives en el món de l'esperantisme. En efecte, actualment els grans organismes internacionals com l'ONU, la UNESCO, etc. les necessitats de comunicació entre les diferents delegacions fan que els pressupostos destinats a la traducció es disparin i no és estrany que les partides assignades en aquest camp s'emportin gran part del pressupost. A tall d'exemple podem dir que l'Organització Mundial de la Salut ha calculat en uns 5.000.000 de dòlars anuals les despeses que els suposaria la introducció de l'àrab i el xinès com a llengües de treball.

Per resoldre aquests problemes s'està treballant, en el camp de la informàtica en les anomenades màquines traductores.

A Anglaterra, sense anar més lluny, ja funciona una màquina d'aquest tipus en base a les paraules més comunes de l'esperanto i de l'anglès. I, a Alemanya s'està experimentant amb un altre enginy que fa les funcions de traduir de l'alemany a l'esperanto.

Això no obstant, aquests treballs estan en fase experimental i, malauradament, no reben per part de les autoritats tota l'atenció que al meu entendre es mereixen.

En aquest temps, en què la cibernetica es desenvolupa tan ràpidament, cal tenir molt en compte una llengua com l'esperanto que, comparada amb qualsevol de les llengües nacionals, és molt més lògica i, per tant, més assequible als cervells electrònics.

Les futures màquines traductores i l'esperanto tenen la mateixa fita: fer desaparèixer les barreres lingüístiques i acostar d'aquesta manera totes les cultures del planeta.

Per això es fa necessària la col.laboració entre els investigadors de les màquines traductores i els experts en esperanto.

La divulgació de l'esperanto ha d'alleugerir en gran manera la tasca de les màquines, amb el consegüent estalvi econòmic que això pot suposar. Tinguem en compte que a tot el món hi ha més de tres mil llengües dife-

rents. Si per cada una d'aquestes llengües, s'hagués de dissenyar una màquina encarregada de traduir-la a la resta de les llengües, la feina seria aclaparadora i inabastable. I, a menys que es consideri que la majoria d'aquests idiomes no tenen dret a existir i, per tant, es poden menysprear en favor de les llengües hegemòniques, la solució passa per una llengua pont que simplifiqui el problema.

Però, quin idioma s'ha de triar per fer aquesta funció? Com ha d'ésser aquesta llengua pont?

L'esperanto en canvi, en ser una llengua planificada, facilita enormement la seva utilització en els ordinadors i per això ja s'està treballant en aquest sentit en diversos projectes. A Holanda, el projecte DLT, desenvolupat per l'equip informàtic de la casa BSO, ja treballa amb una llengua semblant a l'esperanto com a llengua pont.

Aquests cent anys han demostrat que els ideals de l'esperanto es mantenen intactes i al mateix temps al servei del progrés de la societat i d'acord sempre a les seves necessitats. Esperem (aquesta paraula ens agrada molt als esperantistes) que ben aviat l'esperanto sigui conegut i estimat per tots els saltencs que, sentint-se ciutadans del món, creuen en un futur sense fronteres.

No pot ser d'altra manera tractant-se d'un idioma universALT.

MIQUEL BOHIGAS i COSTABELLA

Sport Garatge, s.a.

JOSEP CASALS

Reparacions
Engrassament
Neteja

Passeig Marquès de Camps, 5
Tel. 23 33 11 SALT

Subministres Catalunya, s.l.

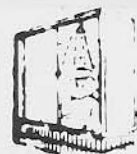

Camions i Autobusos

Pas. Marquès de Camps, 3 - Tels. 23 33 11 - 23 78 83
SALT

OLAR

Mampares per a Bany
Fàbrica de miralls
Col.locació i instal.lació
Especialitat en vidrieres artístiques
Finestres de Celosia

DISTRIBUIDOR
[VENTILAD]
[VENTILAD]
[VENTILAD]

C/. Joan Maragall, (Cant. PP.CC.) Tel. 23 58 11 - SALT

En Cisquet

En Cisquet, féia de recader, entre la població on vivia i la Capital del Partit Judicial, una vegada a la setmana; en Cisquet, tenia el defecte que era una miqueta quecu, aixó féia que quan començava una parrafada, les primeres sil·labes les repetís dues o tres vegades, com si emprengués embranzida i al final sortís tot com un tret.

La seva activitat com a recader no tenia per en Cisquet, cap classe de secret, féia molts anys que la portava a terme sortint cada dijous de bona matinada amb el carro ben preparat el dia abans i amb el matxo descansat, empenia la carretera, aprofitant la pujada amb el fanal ben proveït d'oli, i sempre pensant que en aquelles hores de la matinada no transitava ningú podria fer un bon son fins a l'arribada a la plana. En el temps que explicaven aquesta facècia en el Banc del Si no Fos, es podien comptar els automòbils que circulaven amb el dits d'una mà i encara sobraven dits.

Una vegada arribat a la plana, obria la fiamblera i amb tota parsimònia esmorzava, cuidant abans que el matxo tingués el seu morralet d'ordi i civada ben curull.

Posats de nou en camí, fins a l'arribada a la capital, repassava el encàrrecs, i després a l'arribada i d'haver novament cuidat a l'animal, començava a repartir les comandes quasibé fins a l'hora de dinar.

A la tarda, passava a recollir allò que se li havia encomanat i deixava el viatge de retorn preparat per quan es fes fosc i així dormir unes quantes hores i llevar-se de matinada i reemprendre el camí del poble.

En una d'aquestes sortides, a casa del terrissaire, (hem de dir que abans la terrissa era portada en sarrions d'espert ben acotxada amb palla, pel que des d'un tros lluny es veia que eren olles, cassoles, gibrells, etc) li feren entrega d'una grossa caixa, amb un rètol a totes les tapes que deia «Fràgil».

En Cisquet, durant tot el viatge de retorn, anava cavilant què podia ser «fràgil» i no relligava cap cosa de la terrissa amb dita paraula, el que el posava força neguitós.

A l'arribar al poble i començar el repartiment, tot anava bé fins el moment d'entregar la grossa caixa, i com que l'home s'havia fet la reflexió de que Fràgil.... Frà...gil Frà.... gil eren fregadors, sense dubtar un moment la deixà caure de dalt del carro.

No cal dir el rebombori que va aixecar-se amb el comerciant que li va retreure el poc mirament i en Cisquet volguent arreglar-ho li contestà que la paraula «fràgil» era d'un altre país i que si haguessin posat «gibrells, cassoles i olles» tal com estava manat en un sarrió d'espert, no hauria passat res.

RELOTGERIA • JOIERIA
PLAQUES i TROFEUS

Comas

C/. Major, 83
Tel. 23 47 70

SALT (Girona)

BURCH constructors s.a. Salt

- CASES
- AMPLIACIONS
- REHABILITACIÓ

C/. Processó, 57 - Tels. 23 86 02 - 23 43 59
17190 SALT (Girona)

SALT: Però és que n

Dedicar el tema central d'un número de LA FAR-GA a «l'Art al Carrer» de la nostra vila pot semblar paradoxal i estrany. Es que n'hi ha d'art al carrer? És que existeix? On comença i fins on acaba el que entenem per art?

Una ciutat és el reflex de la seva història, dels seus moviments socials i econòmics i del seu urbanisme i arquitectura. També és el reflex dels seus monuments al carrer. Com més culta, civilitzada o «treballada» és la ciutat té més expressions culturals que omplen les façanes, els carrers i les plaques públiques.

Hi ha ciutats monuments, hi ha «Ròmes» i «Venècies», hi ha conjunts monumentals formidables, com la mateixa Girona antiga, i hi ha expressions pròpies d'un moviment en èpoques concre-

tes, com el sentit refinat i de bon gust que va omplir els edificis de l'Eixample modernista de Barcelona.

Però a Salt hi tenim alguna cosa? Un poble, primer rural, on els seus habitants s'havien d'esforçar amb llargues jornades de treball al camp; després industrial en el qual els seus homes i dones havien de passar hores i hores a les fàbriques, i més recentment amb un creixement desmesurat (anys 50/70) que era impossible d'encaixar i que els blocs de pisos i nous habitatges anaven molt per sobre dels serveis, era pràcticament impossible pensar en fer arribar expressions artístiques al carrer, si no fem molt comptades excepcions.

L'evolució artística de Salt ha anat lligada a la de la seva història social i econòmica i a la sensibilitat en

determinats moments dels qui han tingut a les mans el govern municipal. La impressió suburbana de molts carrers del poble, l'abandó i deixadesa en determinats moments (pensem en els anys d'annexió a Girona), fan que la imatge que reben de Salt els que ens visiten no sigui pas la d'una vila-ciutat precisament acabada i agradable. De totes maneres tampoc hem de caure en la inversa. També hi ha racons amables i determinades zones del poble que amb pocs diners poden millorar molt.

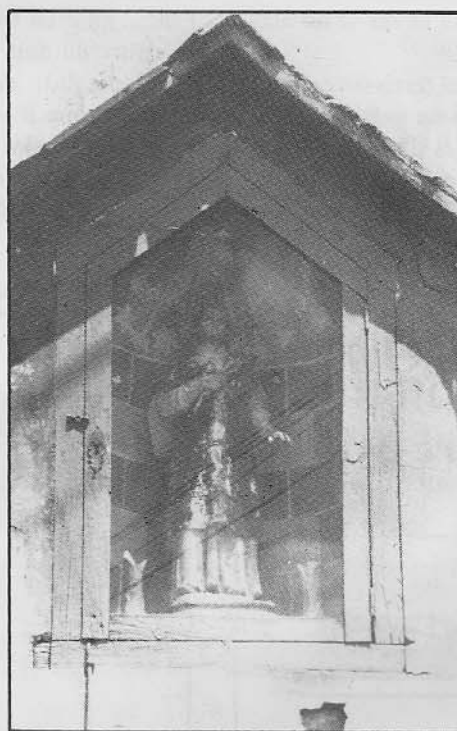
El recull de coses dignes de citar és, doncs, vist el panorama, curt. Podriem classificar l'art al carrer del nostre poble en quatre blocs: a) Les fornícules; b) Les escultures, c) Els murals; d) Els esgrafats.

a) **Les fornícules:** Corresponen a iniciatives espontànies dels veïns d'un barri que s'acullen a un sant determinat per a demanar-li protecció. Són expressions sinceres i senzilles. Són buits que es deixen en el gruix d'una paret, on es col·loca la imatge d'un sant o una mare de Déu, al qual s'invoca.

Després de la guerra civil i als anys 40 i 50 era comú arreu del país. A Salt, les fornícules les trobem al barri vell, o al barri de Sant Antoni (casc antic del veïnat) Estan dedicades a Sant Fèlix, a Sant Pancràs, a la Verge Maria, a Sant Antoni, etc...

LLOC: C/. de la Processó
AUTOR: Anònim
DATA: Anys 40
DESCRIPCIÓ: Fornícula amb imatge de la Mare de Déu

LLOC: Carrer Llarg, cantonada Sant Fèlix
AUTOR: Anònim Popular
DATA: Anys 50
DESCRIPCIÓ: Fornícula amb imatge de Sant Fèlix.

LLOC: C/. St. Antoni
AUTOR: Anònim
DATA: Anys 40
DESCRIPCIÓ: Fornícula amb imatge de Sant Antoni.

hi ha, d'art al carrer?

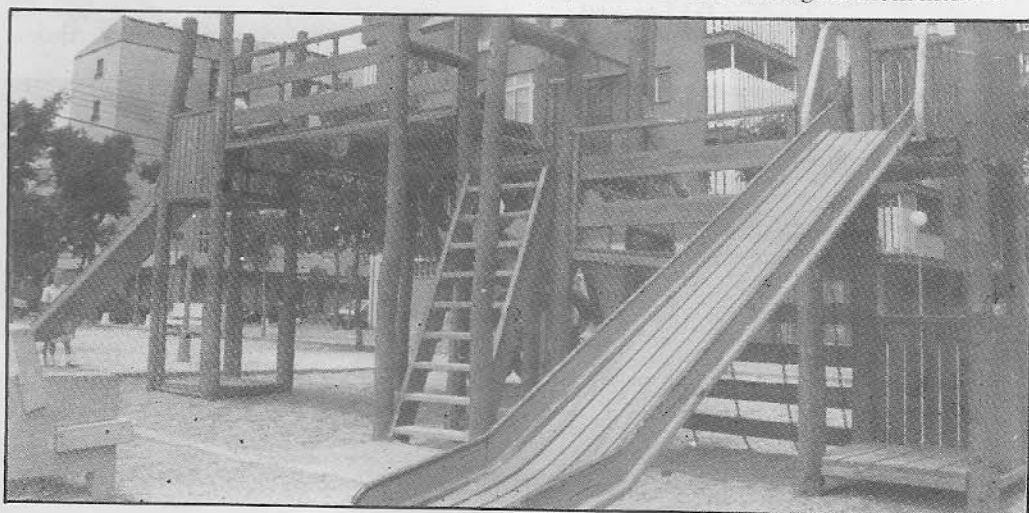
b) Les escultures: La primera remarcable és el monument a l'il·lustre saltenc Joaquim Ravetllat, a la Plaça de Verdaguer. Posteriorment trobem el monument a la «Família Treballadora» de l'artista Lluís Molins, a la Plaça de la Llibertat, el relleu en bronze de l'escultor Santiago Planella, amb un monument a l'aigua, al Passeig de la «Ciutat de Girona», l'escultura de l'olotina Serra, als jardins del Psiquiàtric, les de «Les Llúdrigues» a la plaça de la Vila, de l'autor Lluís Mateu.

LLOC: Plaça de la Vila - AUTOR: Lluís Mateu

DATA: 1982

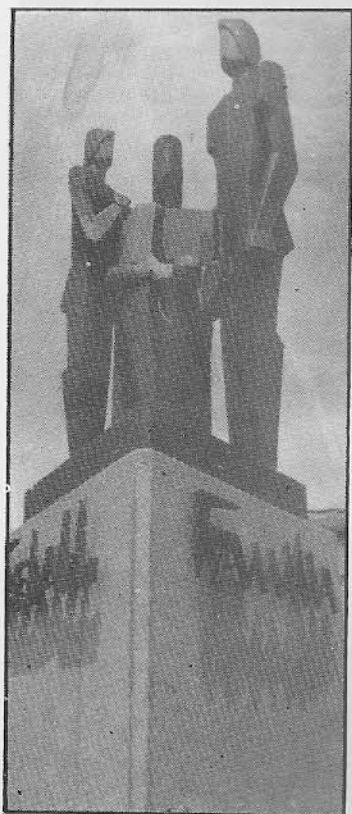
DESCRIPCIÓ: Escultures de formigó i àrids, representant tres Llúdrigues monumentals

LLOC: Plaça del Mercat - AUTOR: Arquitecte Duixans

DATA: 1982

DESCRIPCIÓ: Fortificació de pals per a Jocs Infantils

LLOC: Plaça de la Llibertat

AUTOR: Lluís Molins

DATA: 1974

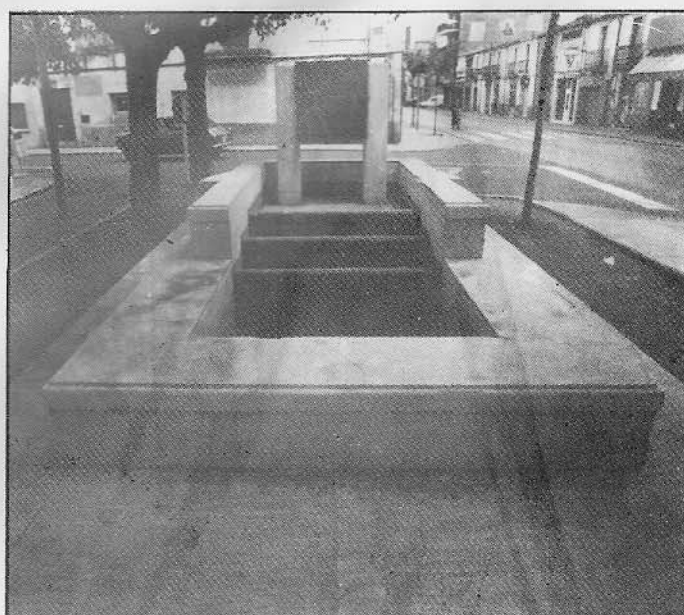
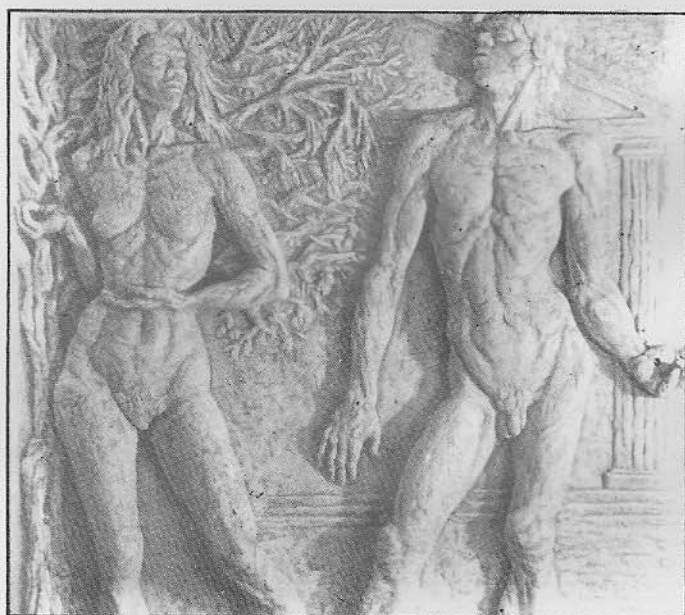
DESCRIPCIÓ: Monument a la família - Escultura en ferro

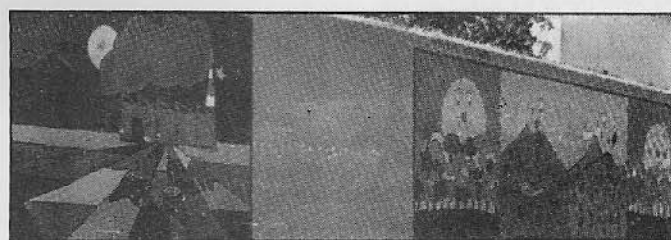
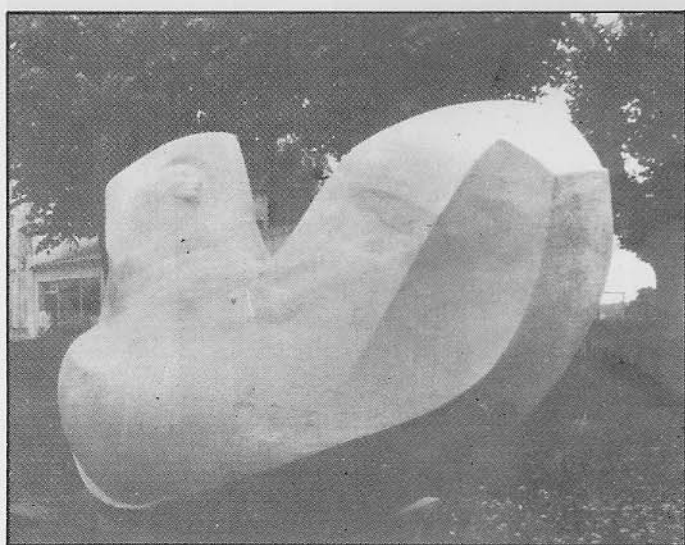
LLOC: Plaça Jacint Verdaguer - AUTOR: Claudi Díaz Pérez (Arquitecte)

DATA: 1957

DESCRIPCIÓ: Font Monumental dedicada al Científic Joaquim Ravetllat

LLOC: Passeig de la Ciutat de Girona - AUTOR: Santiago Planella
 DATA: 1985
 DESCRIPCIÓ: Font Monumental amb relleu escultòric de Bronze

LLOC: C/. Dr. Ferran - AUTOR: Escoles del poble
 DATA: 1985
 DESCRIPCIÓ: Pintures murals —Natura i Ecologia—

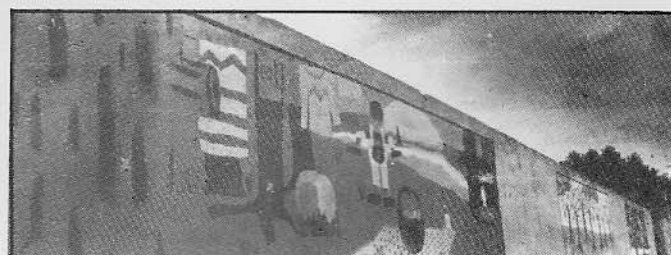
LLOC: Sanatori Psiquiàtric
 AUTOR: Rosa Serra
 DATA: 1984
 DESCRIPCIÓ: Ninfa al paradís esquizofrènic

LLOC: Plaça del Mercat - AUTOR: Emília Xargay
 DATA: 19982
 DESCRIPCIÓ: Mural ceràmic amb relleus

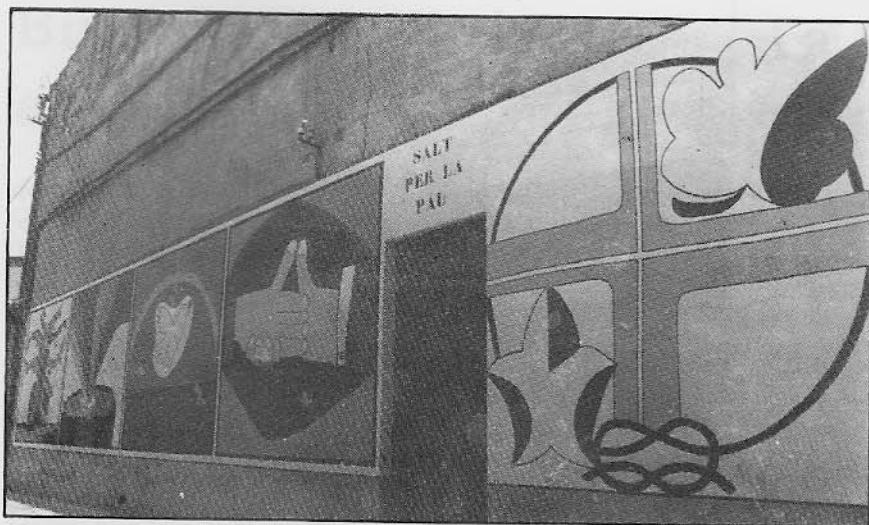

LLOC: Plaça de la Llibertat
 AUTOR: Escolars de la Vila
 DATA: 1982
 DESCRIPCIÓ: Rajoles de ceràmica reproduïnt paisatges urbans.

LLOC: Carrer d'Angel Guimera - AUTOR: Escoles de Salt
 DATA: 1984
 DESCRIPCIÓ: Pintures murals al·legòriques a les quatre estacions.

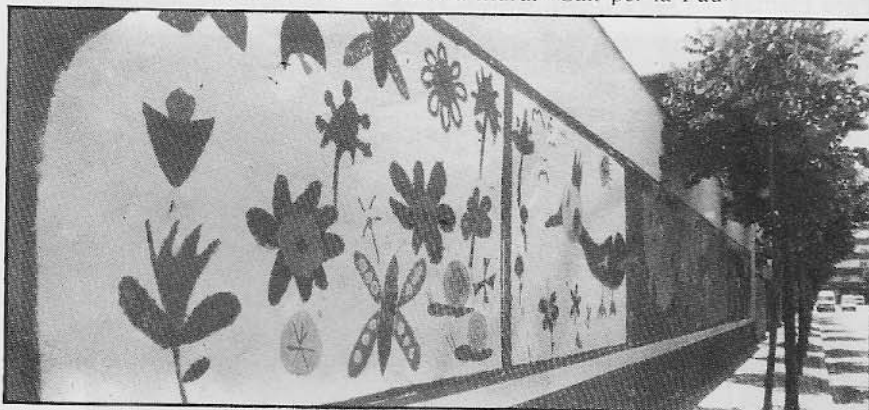
c) Els murals: Podríem distingir-ne de dos tipus. Els de concurs que són de ceràmica. El principal és a l'exterior de la Plaça del Mercat i n'és autora Emília Xargay. N'hi ha dos més als extrems de la plaça de la Llibertat, cantonada C/. Major, fruit d'un concurs escolar per a decorar la plaça.

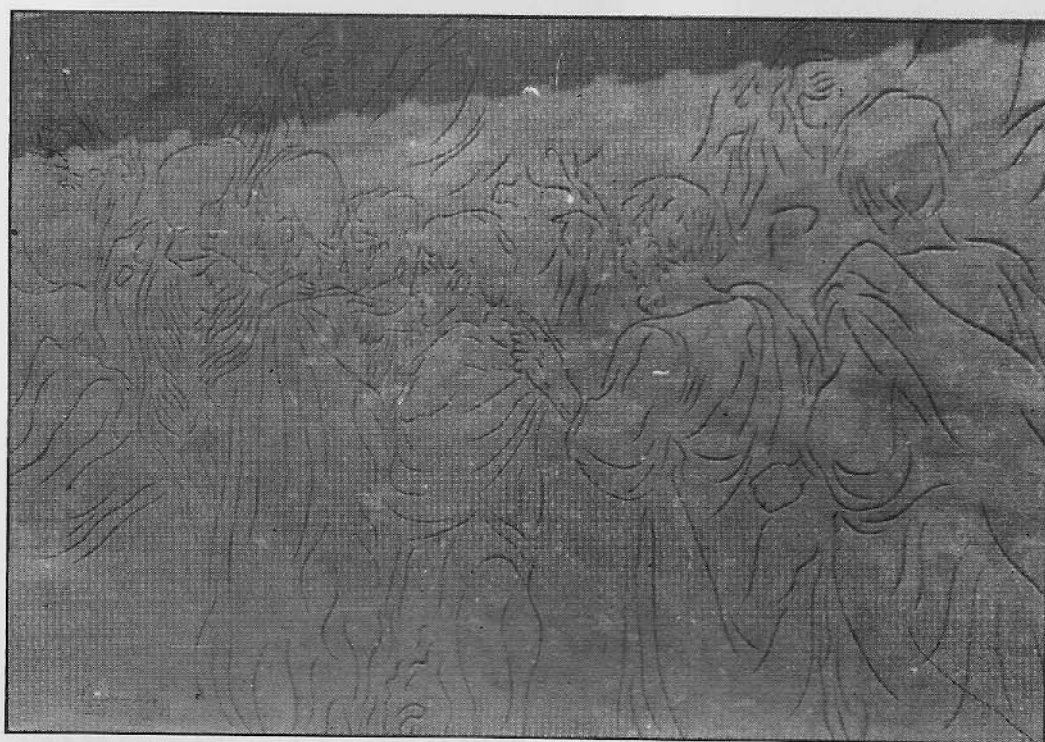
LLOC: Plaça Jacint Verdaguer
 AUTOR: Agrupament Escolta Sant Cugat
 DATA: 1986
 DESCRIPCIÓ: Pintura mural «Salt per la Pau»

LLOC: Passatge Sagrada Família
 AUTOR: Escola d'adults «La Cooperativa» Segons Disseny de V. Huedo
 DATA: 1986
 DESCRIPCIÓ: Mural alegòric a l'escola i el treball

LLOC: Rambla Verdaguer (paret del pati del Casal de Jubilats)
 AUTOR: Escolars del poble
 DATA: 1980
 DESCRIPCIÓ: Pintures murals (temes diversos)

LLOC: Cementiri Municipal
 AUTOR: Joan Pujol
 DATA: 1986
 DESCRIPCIÓ: Esgafriats, mural a l'interior del Cementiri

d) Els esgrafriats: Cal destacar els esgrafriats fets per Pujol Carandell l'any 1986 al Cementiri Municipal. Podríem dir que a mesura que el nostre poble va prenent consciència de si mateix hi ha una sensibilització a nivell públic, d'ajuntament o d'entitats, per la millora del nostre espai urbà. Tots som conscients que un poble o una ciutat no és només pisos i formigó. Cal que hi hagi una identitat pròpia i això només s'aconsegueix dotant de personalitat els barris i les places, i aquesta personalitat la configuren el mobiliari urbà (bancs, fanals, etc..) i les escultures. I quan parlem d'escultures no ens referim a escultures cares, sinó imaginatives, que com s'ha vist és possible el seu bon acolliment als nostres carrers.

Ja és mala sort, ja

Ja és mala sort.

De fet quan es va començar la lliga amb tantes cares noves, com sempre, a l'equip de Can Betes, ja s'aspirava a ocupar una de les quatre primeres places en el campionat de Segona Regional. Enguany la «bombonera», com anomenen els jugadors al ja gairebé expropiat camp del Coma Cros, ha vist un futbol d'èxits i victòries. De fet ja fa temps que es veu bon futbol al Veïnat.

Ja és mala sort, que després de lluitar en trenta quatre jornades i de patir atacs i envestides cap al final de la lliga, els aficionats no puguin acabar de tenir un bon gust de boca en el futbol saltenc.

El que sap greu, però és que l'avi Petrac i els seus «compinxes» que cada diumenge són a punt per animar els nois d'en Bubé, no puguin començar a preparar el que a ells, a mi i a molts altres ens agradaria. De fet buscar culpables seria en aquests moments molt fàcil i així tindriem sobre qui descarregar les tintes. Però potser ja és més adequat posar esperança i esperar que d'aquí a dues temporades tots estiguem preparant un fet gairebé històric. Tornem, però a allò que érem, que no és més que un èxit aconseguit per la il·lusió d'uns jugadors que amb el sistema antic, és a dir, sense cobrar, han sabut aixecar una lliga que se'ls havia posat força difícil. Han sabut golejar amb autoritat i en honor a la veritat han sabut cobrar les seves 600 pessetes per cada victòria fora de casa, que déu n'hi do com ajuden a pagar el beurenar del diumenge. Em sap greu, però que aquesta gent esforçada no tingui a la propera temporada un premi més complet que el de jugar a la Primera Regional. Com em sap greu, també per tots els aficionats que cada un pel seu equip podien haver escalat un derbi que es resisteix. I és que quan tot estava de cara em sembla que JA ÉS MALA SORT, JA.

L'entitat

L'entitat de la Unió Esportiva Coma Cros mou en les seves activitats al voltant de dos-cents jugadors de futbol repartits en les diferents categories. Aproximadament aquesta seria la repartició.

Primer equip (18): Enric Bubé - Toni Torà.

Juvenil (22): Francesc Tura
Infantil A (18): Jesús Romero

Infantil B (18): Emili Garcia.
Aleví A (21): Pere Llamas

Aleví B (16): Antoni Arcas
Alevins escolars (38): Antoni Lara, Josep M.ª Lluís i Josep M.ª Yàñez.

A més dels jugadors i respectius entrenadors, també cal tenir en compte altra gent que està relacionada amb l'entitat.

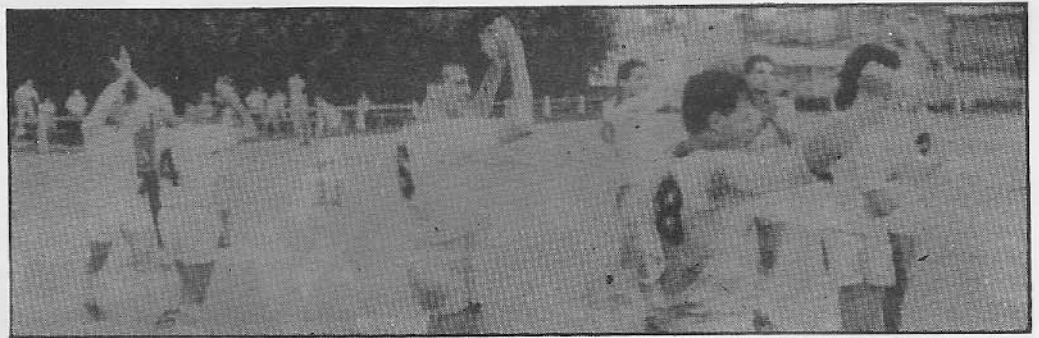
President: Pere Fàbregas
Sots-President: Carles Bronsoms

Tresorer: Ciprià Simon
Vocals: Joan Borrell, Saturní Lujan, Melció Triola.

Delegats: Melció Triola, Joan Salado, Josep Montero, Joan Borrell, Francesc Tura, Nino Lujan, Josep M.ª Lluís i Josep Montero.

Coordinadors: Joan Borrell (equips federats). Saturnino Lujan (equips escolars).

Manteniment instal·lacions: Inocenci Cano.

A nivell esportiu

Al llarg d'una temporada són moltes les coses que passen en un campionat de lliga i per consegüent en cada equip de futbol. El Coma Cros començava aquest exercici després d'haver deixat l'afiliació del Girona i d'haver fitxat dotze jugadors nous. Asenjo, Sebas, Joan Carles, Güell, Luz, Lloret, Feliu, Santos, López, David, Serrat i Serrano entraven nous en un equip que tenia com sempre l'aspiració de quedar entre els quatre primers del grup.

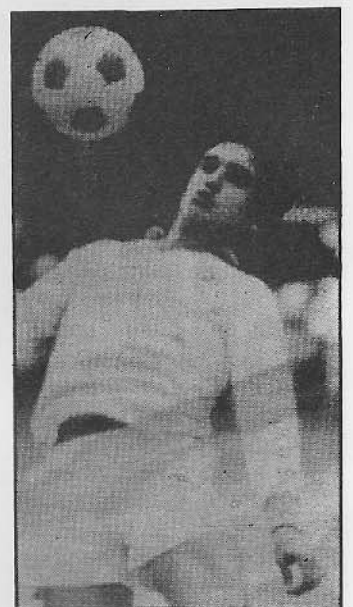
A nivell de rendiment caldria parlar de la regularitat que han tingut alguns jugadors. Jesús Romagos, Patrici Asenjo, Jesús Gómez, Cele, Feliu, Santos i Coromines no s'han perdut cap partit de lliga. Joan Ló-

pez només va faltar al darrer per haver-se trencat un dit del peu, i Joan Serrano tampoc no ha deixat la porteria des que se'l va fitxar en el tercer partit de lliga.

Precisament la veterania de l'equip l'han posat el porter Serrano i Patrici Asenjo.

També cal fer menció especial a Joan Coromines, màxim golejadore de l'equip i segon de la lliga. Coromines havia tornat aquest any al Coma Cros després d'haver tornat de la mili i jugat mig any amb el C.F. Salt. Joan Coromines ha demostrat tenir un bon olfacte pel gol, cosa que ha aconseguit en vint-i-set ocasions. Amb ell també ha estat Jordi Santos l'altre golejadore de l'equip, fomentant tots dos un tàndem difícil de parar.

En definitiva, doncs,

un equip compensat que ha sabut trobar el camí del futbol fàcil i que ha sabut agradar a tots els aficionats al futbol del Veïnat.

Bubé-Torà o l'èxit a un 50%

Aquest any la banqueta de la Unió Esportiva Coma Cros tornava a tenir en quart any consecutiu la presència de l'Enric Bubé, entrenador que ha donat uns resultats òptims a l'entitat, i que ha vist reforçada la seva tasca amb el fitxatge de Toni Torà com a segon entrenador i preparador físic.

Parlar de l'Enric Bubé com a entrenador vol dir parlar d'un home que va començar fent-ho a Tercera Regional amb la Penya Barcelonista d'Anglès, que va seguir la seva tasca en els juvenils del Salt, on precisament no va pas tenir ni sort, ni molt menys confiança de la junta directiva, cosa que el féu anar al Pontenc a la Segona Regional. D'aquest equip va fer el salt cap al Coma Cros fa quatre temporades, concretament a la 83/84, quan ja s'havia iniciat el campionat de lliga i l'equip, aleshores a la Tercera Regional, tenia sis negatius. De la

seva mà es canviaren els sis negatius per dotze positius i el tercer lloc a la classificació final, la qual cosa va suposar l'ascens de categoria ja que eren cinc els equips que ascendien en aquella temporada.

Ja a la nova categoria s'assoleix la temporada 84/85 la quarta posició, el subcampionat a la 85/86 i el títol i l'ascens de nou, en l'actual.

Si parlar d'Enric Bubé vol dir parlar d'èxits per l'equip del Veïnat, sembla que el mateix capítol comença per Antoni Torà, que aquest any ja ha viscut l'èxit de la Regional després d'haver-se dedicat a formar jugadors amb els juvenils del Bescanó, amb els infantils del Sta. Coloma de Farners i amb els juvenils del Salt.

El tàndem Bubé-Torà ha estat el gran guanyador de la lliga i hom espera que en bé de l'entitat esdevingui triomfant.

Tot depen de la continuïtat.

Campions!!!

Han fet possible l'ascens:

Joan Serrano, que ha jugat amb el Salt, Guixols, Cris-tinenc, Bonmatí i Coma Cros. Juga de porter, és la primera temporada a l'equip i ha jugat 31 partits.

David Tenorio, porter primera temporada a l'equip. Prové dels juvenils de Salt. Ha jugat 3 partits. Té 19 anys.

Jesús Romagos, defensa, 25 anys, 5 temporades a l'equip. Ha jugat amb el Salt i en aquesta temporada ha jugat tots els partits (34).

Josep Serrat, defensa 19 anys, primera temporada a l'equip. Prové dels juvenils de l'Anglès. Ha jugat 29 partits.

Patrici Aseño, defensa 33 anys primera temporada a l'equip, prové del Pontenc. Ha jugat tots els partits.

Jesús Gómez, mig 20 anys, prové dels juvenils de l'entitat, ha jugat tots els partits.

Jordi Gifra, defensa 20 anys, primera temporada a l'equip prové del Perelada on estava cedit pel Girona. Ha jugat amb els juvenils del Girona i amb el Perelada. Es lesionà el primer partit de lliga.

Josep Arias, mig, 25 anys, segona temporada a l'equip, ha jugat amb els juvenils del Girona, i amb el Pontenc. Enguany ha jugat 28 partits.

Celedonio Jiménez, «CELE», mig, 24 anys, home dels equips inferiors. Ha jugat tots els partits.

Josep Güell, mig, 22

La lliga en números

El Coma Cros ha estat l'equip menys golejat i per contra el segon més golejadador del Grup II de la Segona Regional, per darrera del Campdevàrol.

Gols a favor:
 Casa.....49
 Fora.....24
 TOTAL.....73
 Gols en contra:
 Casa.....9
 Fora.....24
 TOTAL.....33

Major golejada a favor:
 Coma Cros 7 - St. Esteve 0
 Major colejada en contra:
 Hostalets 4 - Coma Cros 0
 Breda 4 - Coma Cros 0

Partits guanyats: 21
 Casa.....13
 Fora.....8
 Partits perduts: 7
 Casa.....0
 Fora.....7
 (S'inclou el de Vilarroja on els punts foren pel C.C. per alineació indeguda de dos jugadors del Vilarroja).

Partits empatats: 6
 Casa.....4
 Fora.....2
 Total punts: 50 + 16

J.G.

anys, primera temporada a l'equip. Ha jugat amb els juvenils dels Maristes i amb el Jafre. Ha jugat 28 partits.

Jordi Carles, mig, 23 anys, cinc temporades a l'equip. Enguany, tot i fer el servei militar ha jugat 20 partits.

Joan Carles Sánchez, mig, 23 anys, primera temporada a l'equip. Prové del Salt. Ha jugat 5 partits. Ha estat lesionat gairebé tota la temporada.

Pere González, «PEDRITO», mig 19 anys, primera temporada a l'equip. Prové dels juvenils del C. Andalucía hi ha jugat 7 partits.

Fèlix Feliu, davanter, 19 anys, primera temporada a l'equip. Prové dels juvenils del Sarrià. Ha jugat tots els partits.

Joan López, davanter 19 anys. Primera temporada a

l'equip. Prové dels juvenils del Pontenc. Ha jugat 33 partits.

Jordi Santos, davanter 24 anys, primera temporada a l'equip. Prové del Can Gibert. Ha jugat amb anterioritat amb el Pontenc i Llagostera. Enguany ha disputat tot els partits.

Joan Coromines, davanter 23 anys. Jugador sortit dels equips inferiors, que jugà amb el Salt l'any passat després d'acabar la «mili» i que retornà al Coma Cros aquesta temporada. Ha jugat tots els partits, i ha estat el màxim golejadador.

Francesc González, «PAQUITO» davanter, 18 anys, primera temporada amb el primer equip on ha arribat després de jugar amb els juvenils del Coma Cros i del Girona. En aquesta lliga ha jugat 3 partits.

CURSETS

El curset que s'inicià el dia 28 de maig continuarà aquest mes durant els dies 4, 11 i 18. És un curset de treball de flor seca, a càrrec d'Anna Maria Dalmau. S'hi treballaran: motius florals, decoració i ornamentació de la casa, tècnica d'assecar plantes i flors, confecció de centres.

Les places del curset són limitades. Per a informació i les inscripcions es pot anar a la secretaria de la Casa de Cultura de Salt.

Al llarg del mes de juliol i cada dia de les 17 a les 19 h. la Carme Serra de Banyoles dirigirà un **Curset intensiu de puntes al coixí dins les tècniques de coixí català i coixí rodó**. Les inscripcions es poden fer a les Bernardes a partir dels set anys.

ATENEU SALTENC CAN PANXUT

Pl. Sant Jaume, núms. 6 i 8 - Telèfon (972) 23 74 62 Ajuntament de SALT

SALT

a la democràcia

1974

EXPOSICIO 1977

EXPOSICIÓ

Del 15 al 30 de juny i a les tres sales de la Casa de Cultura de la vila de Salt, hi haurà una exposició d'olis i dibuixos, fets pel senyor Carbonell de Tossa de Mar.

Tintoreria REGOLTA

- Pells
- Llanes de matalàs
- Catifes

i tot el que fa referència a la nostra indústria.

C/. Major, 312

Telèfon 23 45 43

SALT

REMOTO
Ramon y Cajal, 4 - Tel. 24 00 61 SALT
VENDA RECANVIS
TALLER REPARACIÓ
Importador per a Espanya

domino **SURFLER**

CHIARAVALLI **GAMA** **IRIS**

ariete **ACERBIO**

polini **BUZZETTI**

FARGA LÀCTICA

TONI RUSCALLEDA

Les peces del cotxe en català

Els Serveis Municipals de Català de les comarques gironines juntament amb el Centre de Normalització Lingüística de Girona, estan portant a terme una campanya de normalització lingüística als Tallers de Reparació d'Automòbils. El

material que es reparteix és el següent:

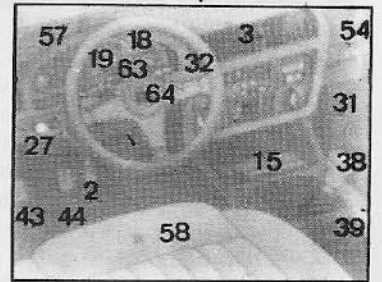
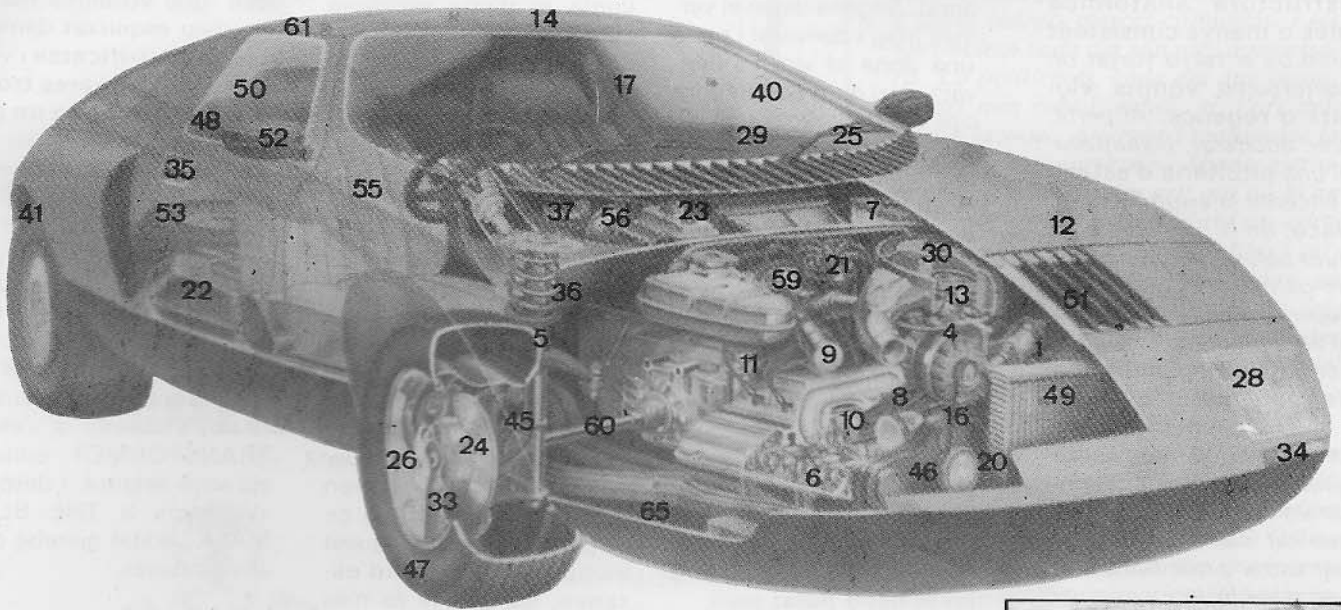
- Cartell del cotxe
- Recull de documents
- Etiqueta de manteniment

Aquest material i el Servei Municipal de Català de l'Ajuntament han de fer possible que els propietaris

dels Tallers Mecànics iniciïn la catalanització del seu establiment.

Però aquesta acció no tindria cap sentit si nosaltres, els usuaris, no hi col·laboréssim. PER TANT, CAL QUE DEMANEM AL NOSTRE TALLER

MECÀNIC QUE ENS FACI LES FACTURES, ELS REBUTS, ELS PRESSUPOSTOS O LA TARGETA DE MANTENIMENT EN CATALÀ, SI ÉS QUE ENCARA NO HO FA.

- 1 Abraçadora
- 2 Accelerador
- 3 Aire condicionat
- 4 Alternador
- 5 Amortidor
- 6 Arbre de lleves
- 7 Bateria
- 8 Biela
- 9 Bobina d'encesa
- 10 Boló del pistó
- 11 Bugia
- 12 Capot
- 13 Carburador
- 14 Carrosseria
- 15 Cendrer
- 16 Cigonyal
- 17 Cinturó de seguretat
- 18 Comptakilòmetres
- 19 Compta-revolucions
- 20 Corretja
- 21 Delco
- 22 Dipòsit de la benzina
- 23 Dipòsit del líquid dels frens
- 24 Disc del fre
- 25 Eixugaparabrisa
- 26 Embellidor de la roda
- 27 Estàrter
- 28 Far
- 29 Fiador
- 30 Filtre de l'aire
- 31 Guanterera
- 32 Indicador de la pressió de l'oli
- 33 Llanta

- 34 Llum intermitent
- 35 Maneta
- 36 Molla helicoidal
- 37 Motoret de l'eixugaparabrisa
- 38 Palanca del canvi de marxes
- 39 Palanca del fre de mà
- 40 Parabrisa
- 41 Parafang
- 42 Para-xocs
- 43 Pedal de l'embragatge
- 44 Pedal del fre
- 45 Pinça del fre
- 46 Pistó
- 47 Pneumàtic del cautxú
- 48 Portaequipatge
- 49 Radiador
- 50 Recolzacap
- 51 Reixeta
- 52 Retrovisor
- 53 Roda de recanvi
- 54 Safata
- 55 Seient
- 56 Servofre
- 57 Tauler
- 58 Tapisseria
- 59 Termòstat
- 60 Transmissió articulada
- 61 Trencaigües del sostre
- 62 Tub d'escapament
- 63 Velocímetre
- 64 Volant
- 65 Xassis

OPTICA TARRUS, S.A
 Jaume Tarrús i Galter

Llicenciat en Ciències Físiques Òptic Diplommat

Sta. Clara, 54 Tel. 21 37 50 GIRONA
 Dr. Ferran, 1 Tel. 23 06 61 SALT
 Francisc Civil, 1 Tel. 21 78 01 GIRONA

Descompte del 10% per a jubilats socis del «Casal de Jubilats»

(Continuació)

Aquest cos, fet de ferro, per tant dur, però també poc massa, és asexual: no té sexe. Els déus segurament li conferiran amb «**Vòmits violats o rogens**»: els òrgans sexuals no són pas uns paisatges massa bells, per bé que, estètics possiblement. (Qualsevol cosa pot arribar a ser estètica si es raona d'una manera lògicament abel·lidora). Segons diuen el vermell (roig i derivats) i per a una dona el violat i derivats. Així d'un cos en principi asexual, vosaltres diríeu que n'hem fet un d'hermafrodita. Doncs no, el sexe encara no és determinat malgrat les característiques internes o externes que tingui la resta del cos. Ni ho serà. El nom d'aquest cos és Joanna. Un substantiu sortit del coit entre Joan i Anna. Androgínic¹, doncs, en agafar característiques de l'un i de l'altra amb una personalitat pròpia, sense ser cap dels dos. Quan vaig escriure el micro-conte del cos, l'estiu passat, encara no hi havia posat nom. Aquest cos -de moment per a vosaltres encara abstracte, recordeu que encara vaig pel primer punt- el vaig d'alguna manera batejar el febrer d'aquest any, quan llegint «L'home femella» de Joanna Russ vaig adonar-

me de la semblança — si bé no del tot igualat, en algunes coses és diferent que hi havia entre els meus quatre paràgrafs i les dues centes tres pàgines de la Russ. A més Joanna podria ser ben bé el nom de qualsevol home femella, malgrat que l'«**estructura anatómica**» de la qual parlem no correspon a cap d'aquests éssers.

El perfil de Joanna recorda el d'una escultura clàssica per la seva harmonia, precisió i equilibri de formes. Adulterada per la **climatologia social** i perquè no és tampoc del tot perfecte.

Quan parlo de la «**pituitària**» suposo que teniu clar que em refereixo al nas tal i com el podem veure normalment. Vull dir que no parlo de la pituitària en essència. El que el nas de Joanna sigui «**bisturitzat**» és perquè se'l va trencar una vegada grimpant per no sé on i li hagueren d'adreçar mitjançant la cirurgia estètica. Per aquest motiu també és «**d'estany**», donat que és més maleable.

Joanna necessita, però, una androgínia física, donat que ella és un ésser, com el seu nom, androgínic¹ (Per si algú ha de buscar-ho al diccionari: Androgínia és la resultant de la fusió de les

etimologies dels mots grecs **àndros**, home i **giné**, dona). És per aquesta característica peculiar per la qual la seva «**sexualitat**» és «**sacrificada**». Paradoxalment les «**fel·lacions**» i «**cunnilingus**» són «**verinces**» i «**onnuvilants**», perquè Joanna els practica, malgrat les restriccions.

Vosaltres, però, continuareu llepant la «**groSELLA**» -que vosaltres mateixos heu esquitxat damunt «**cosos petrificats**» i veureu com «**Palmeres tropicals fan l'amor en un got d'aigua**». Aleshores us demanareu quin és el sexe de cadescuna i no trobareu la resposta. En cas contrari acabareu justificant-vos d'una manera o altra, potser disculpant-vos fins i tot, com el mateix Lou Reed a «Women». Ara, només us cal escoltar el primer «Andy's Chest» a l'elapé TRANSFORMER editada els anys setanta, i després «Women» a THE BLUE MASK, editat gairebé deu anys després.

BEL BOSCH

NOTA I

(Primer pla-Pla General):

Per construir-vos una estructura anatómica més o menys consistent tireu bé el ferro forjat on colltorçareu vòmits violats o rogens. Al perfil, grec adulterat, bisturitzeu-hi una pituitària d'estany i encereu la superfície ciriaca, on hi ha incrustades dues bales fosques del vostre germà petit. Arrodoniu l'operació canalitzant el crani amb un matoll desigual i convenientment engominat de coure reflectant.

El greix mutilat i la necessitat d'una física androgínia acabaran per concretar un cos liotifilitzat de sexualitat sacrificada, però, per estrany que sembli, de verinoses fel·lacions i onnuvilants cunnilingus.

Una «**estructura anatómica**»: és el cos. Dient-ne estructura anatómic, d'alguna manera ja suggereixo un tipus concret de cos, el qual serà «**més o menys consistent**».

A LA SEVA SALUT LI CAL UN BON SERVEI

La nostra pòlissa d'assistència sanitària dona una àmplia cobertura de serveis, dels quals destaquem:

- Lliure elecció d'especialistes dintre el nostre ampli quadre de metges.
- Mitjans de diagnòstic com anàlisis, radiografies, ecografies, electroencefalogrames, endoscòpies, etc.
- SCANNER
- Habitació individual amb bany en els internaments per:
 - Intervencions quirúrgiques
 - Accidents
 - Parts.
 - Tractament mèdics (casos no quirúrgics)
- Llit per a acompanyant a càrrec de la Companyia.
- Medicaments utilitzats durant l'internament.
- Parts en clínica assistits per tocòleg.

• Assistència a TOT ESPANYA (capitals de província) en cas d'urgència per desplaçament temporal (viatges, vacances, etc...)

PER A MÉS INFORMACIÓ, estem a la seva disposició a:

LA CATALÒNIA ASSEGUADORA, S.A.

Joan Maragall, 22 - Tel. 20 33 31 GIRONA
 Antoni Llopis, 10 - Tel. 26 63 40 OLOT
 Llers, s/n. Edif. Jubar FIGUERES

L'ACUDIT FOLL

Bugarec 82

CAFETERIA - GRANJA

C/. Major, 57 SALT

CONFITERIA

PASTISSERIA

MARGENAT

FUNDADA EN 1929

Telefon 23 06 79

Especialitat en gelats

Abad Oliba, 10 (Plaça Veinat)

VEINAT DE SALT

(Girona)

MATERIALS PER A DIBUIX I OFICINA
OFICINA TÈCNICA - CÒPIES DE PLÀNOLS - FOTOCÒPIES

Pompeu Fabra, 11 • Tel. 20.39.44 GIRONA
Migdia, 11 • 21.35.65 GIRONA
Països Catalans, 56 • 23.27.08 SALT
Rda. Barcelona, 3 • 50.38.70 FIGUERES

Stein Papereria tècnica · Copisteria

LA VIDA AMB HUMOR

Art-i-manya al carrer

Amb aquest títol vull fer un servei publicitari —sense cobrar— a un amic de fa molts anys, el nom del qual em guardo a la pitrera (traducció acurada del circumloqui castellà «de cuyo nombre no quiero acordarme»).

Al carrer, cada dia hi ha més art-i-manya. Passen monuments que et fan caure de culs. I es necessita manya per esquivar els «art-i-factes» que envaeixen els vials i voreres. Els aparadors llueixen amb l'art neocapitalista i neoconsumista, procedent d'Amsterdam o d'altres indrets mercat-comunals. I els «art-i-cles» cada dia són més innecessaris. La política és, cada dia que passa, un art més subtil; subtil, sí, l'art dels «art-e-factes». Allargar i manipular la vida és un art: «art-rosi». Abans, escriure als diaris era tot un art; ara no hi ha cosa més simple que escriure un «article» per confondre l'opinió. Fins i tot, aquesta nova onada artística («ola», en castellà) ha arribat al futbol. De fet, sembla que el Barça va tenir un porter que es deia «Art-ola» (i si no era del Barça —que, de mística, vaig un xic fluix— podia ben bé ser-ho).

Un dia clar d'aquesta primavera passada, vagarejava pels carrers de Salt. I em vaig aturar a contemplar un infant que, a l'entrada d'un immoble (ja no m'abellix parlar d'una casa) contemplava un ocell de paper, que li havia fabricat un germà gran, de vuitè d'E.G.B. L'infant, esguard perdut en el paper, reflexionava sobre el sentit fugisser de la vida. Prengué amorosament, amb els seus ditets, l'ocell de paper. El va desfer, i el tornà a muntar. No es coneixia gens. Més encara: l'ocellet semblava a punt d'emprendre el vol. Un somriure lluminós es va prendre als ulls blaus i nets de l'infant. Posà, calmosament, tendrament, l'ocell al palmell de la mà. El besà. I l'empenyé, suaument, cap a la celèstia contaminada del carrer. L'ocell desaparegué, amb un vol majestuós, empès pel vent de les cantonades. El meu cor féu un salt d'emoció. Vaig comprendre que l'art és viu, és immortal. Em vaig sentir inundat d'una pau entranyable, puix vaig capir l'Esperit de Déu, volant sobre les aigües d'una natura neta i verge.

Llavors vingué la mare, i féu entrar l'infant, amb una plantofada. «Que no te'n recordes del programa Filiprim? Passa cap a dins! Passa cap a dins! Després et queixes que no et deixem veure la tele».

BURXETA